

riseret gøgeungeeffekt, kunne man måske sige. Langt hellere så vi, at de ledige fik mulighed for at opkvalificere sig på et langt tidligere tidspunkt i ledighedsforløbet.

Endelig er der reglen om, at de ledige kan blive tvunget til at acceptere op til 4 timers daglig transporttid. Hvis man f.eks. arbejder i industrien, hvor der i parentes bemærket jo ikke er betalt frokost, er arbejdstiden altså 8 timer.

Hvordan forestiller man sig, at en ung familiefar eller -mor skal kunne lære sit barn at kende, hvis de skal være væk i op til 12 timer daglig? Ikke engang den enlige forsørger har mulighed for at nægte, og jeg kender ikke nogen institutioner for tiden i hvert fald, der har åbent i over 12 timer – ud over at det i øvrigt ville være børnemishandling.

Jeg har svært ved at se, at forslaget harmonerer med regeringens højtravende ord om at støtte børnefamilierne på arbejdsmarkedet. Vi så naturligvis langt hellere, at der blev afsat ressourcer til opkvalificering af den helt lokale arbejdskraft. Pendlingstider på 4 timer er hverken økonomisk, økologisk eller socialt hensigtsmæssigt.

Alt i alt ser vi igen her et forslag, der rummer stramninger for stramningernes egen skyld, som ikke har nogen egentlig effekt på arbejdsmarkedet, og som først og fremmest bliver fremsat af ideologiske grunde og for at kunne sige til de borgerlige, at regeringen skam har strammet rådighedsbegrebet, og så er de ikke engang tilfredse.

Poul Nødgaard (DF):

Hvis man ligesom tager overskriften for lovforslaget, så er den, at beskæftigelsen er steget, og så er ledigheden faldet; det siger næsten sig selv. Når det så er sagt, må jeg indrømme, at da vi i vores folketingsgruppe læste lovforslaget, sagde jeg til gruppen: Drømmer vi, eller er vi vågne? Hvis vi i Dansk Folkeparti eventuelt sammen med V og K og Fremskridtspartiet havde stillet nøjagtig det samme forslag, så er det givet, at vi var blevet hånet for det, for det er jo ikke groet i vores have.

Jeg synes, at mange af tingene virker udmærket, men jeg må så sige til arbejdsministeren, at når jeg dykker ned i lovforslaget – lad os tage den første pind om afskaffelse af etableringsydelsen – er det sikkert ganske udmærket, men så må man håbe på, at de mennesker, der ikke længere kan komme på etableringsydelse eller den der igangsætningsydelse, kunne komme i

arbejde. Der lægger lovforslaget forsigtigt – jeg siger meget forsigtigt – op til, at kun omkring 25 pct. finder et arbejde. De resterende 75 pct., som kunne være kommet på etableringsydelse, går altså ind i nogle aktiveringsordninger, som faktisk koster temmelig mange penge i forhold til etableringsydelsen; men lad det nu ligge.

Det, jeg nok vil rose regeringen mest for, hvis vi overhovedet skal tildele ros til nogen, er, at rådighedsreglerne bliver ændret. Jeg troede simpelthen ikke – og jeg tog et par ekstra briller på for at læse det – at Socialdemokratiet kunne gå ind for, at folk godt kan komme uden for deres egne fagområder og få beskæftigelse dér. Det vil faktisk på almindelig godt dansk sige, at en cand.mag. i dansk udmærket kan blive sendt ud som jord- og betonarbejder. Sådan læser jeg forslaget.

Jeg ved ikke, hvor god ideen er, men jeg kunne godt tænke mig, at ministeren kunne gøre lidt mere rede for dette med, at man kun kan være på uddannelsesorlov i 4 uger, når man er nyuddannet. Det bliver jo også et helt nybrud. Hvis folk alligevel ikke har noget at lave, har jeg lidt svært ved at se, hvorfor de ikke kan uddanne sig, men der er sikkert en eller anden fornuftig forklaring på det. Man kunne måske lave det sådan, at de alligevel skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet, sådan at de inden for nogle uddannelser godt kunne bryde ud af den og tage imod et job.

Så vil jeg lige til sidst sige noget om det med deltagerbetaling – det er en ting, som også ordførerne for både Venstre og De Konservative har været inde på – at også Dansk Folkeparti er noget forbavset over, at man afskaffer deltagerbetaling og dermed får et provenutab på 56 mio. kr. Jeg kan næppe tro, det er, fordi der er særlig meget administration ved at opkræve pengene, for i vore moderne tider kører sådan noget vel på edb. Jeg ved egentlig ikke, hvad den nærmere bevæggrund er for det.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, var så inde på efterlønnen – han er faktisk den eneste, der har nævnt ordet efterløn i forbindelse med debatten om det her – men da hr. Ole Vagn Christensen ikke har tid til at høre efter, kan det være, at arbejdsministeren har. Jeg vil om den der efterløn spørge: Bliver næste station så, at der kommer et lovforslag? Om man kan blive ved at sende folk på efterløn som 60-årige, har nemlig også noget at gøre med, at beskæftigelsen stiger.